

Ми з тобою, Гренадо!

Преса, радіо і телебачення щодня приносять нам тривожні вісті з центральноамериканського регіону — послані вашінгтонськими мілітаристами воєнкі безжалюбно топчуть землю Гренади. Здійснивши варварську агресію проти цієї суверенної країни, насаджуючи там порядок, що обламами, обнуками, концтаборами нагадує гітлерівський, США грубо порушили принципи територіальної цілісності і невтручання у внутрішні справи інших держав. Окупація маленького карибського острова викликала обурення у всьому великому світі. До голосу протесту радянських людей проти свавілля американських інтервентів приєднались і молоді кіровоградці.

Щоб висловити свою солідарність із народом Гренади, у залі будинку культури авіаторів 16 жовтня зібралися курсанти кіровоградських вищого льотного училища цивільної авіації та льотно-штурманського училища, представники інших навчальних закладів і підприємств обласного центру, учні міської десятирічки № 25. Осуд терористичних дій загарбників, біля за долю 110 тисяч гренадців, яким нав'язала нерівний двобій найбільша країна

капіталістичного світу, звучали у словах секретаря Кіровоградського міського партії А. О. Кошелевої, котра відкрила мітинг, курсанта льотно-штурманського училища Нгуєн Дгон Вана із В'єтнаму, студентки педінституту імені О. С. Пушкіна Ленінського стипендіата Тамари Городиської.

Скорботою з приводу трагічної загибелі на Гренаді 24 кубинських спеціалістів — їх пам'ять учасники мітингу шанували хвилиною мовчання — і гордістю за героїзм, з яким ці мужні люди відбивалися від агресорів, були пройняті виступи посланців острова Свободи, що вчаться в нашому місті. З трибуни мітингу засудили вторгнення американців на Гренаду і погрози Сполучених Штатів на адресу Нікарагуа і Куби Луїс Пієрре (КЛШУ), Ідальго Батіста Елео Рафасель (інститут сільгоспмашинобудування). Вони відзначили, що на боці Гренади Радянський Союз, інші соціалістичні країни, все прогресивне людство. Свою готовність захищати завоювання соціалізму від зазіхань імперіалістів, відстоювати справедливості у міжнародних відносинах оратори підтвердили словами Фіделя Кастро, що стали крилатими: «Бать-

ківщина або смерть! Ми переможемо!»

— Ми прагнимо зрозуміти все, щоб не повторилася трагедія Гренади, — сказав курсант КВЛШ Мануель Дієз Новоа. — За мир ми готові віддати життя, як це зробили на Гренаді наші співвітчизники — інтернаціоналісти.

Одного з них вирішив зарахувати до свого складу комсомольсько-молодіжний колектив імені XIX з'їзду ВЛКСМ діяльні вирубни головного підприємства виробничого об'єднання «Друкмаш».

— Місячний заробіток загублого буде перерахований у Фонд миру, — це повідомлення групкомсорга КМК Василя Усатюка присутні в залі зустріли тривалими схвальними оплесками.

«Руки геть від Гренади!», «Ні — війні!», «Нам потрібен мир» — такі лозунги російською та іспанською мовами піднімали учасники мітингу. Подібні заклики містяться і в прийнятій на ньому резолюції, яку зачитав перший секретар Ленінського райкому комсомолу, делегат Міжнародного фестивалю молоді і студентів у Гавані Ігор Павлов.

Н. ДАНИЛЕНКО.

м. Кіровоград.

Одним із кращих молодих машиністів Знам'янського локомотивного депо по праву вважається делегат XIX з'їзду ВЛКСМ, член обкому комсомолу Володимир Василенко.

Фото Р. ФУРСИ.

Комсомольський ТЕЛЕМАЙТ

Нові завдання

перед ПТУ

Сьогодні в Кіровограді відкривається обласний зліт активу системи профтехосвіти.

У його роботі візьмуть участь 450 делегатів — кращі з кращих учнів 27 профтехучилищ області, керівники багатьох базових підприємств, передовики виробництва, які поділяться своїми успіхами у навчанні, праці, суспільно корисній роботі, а також поставлять завдання перед комсомольським активом ПТУ по вдосконаленню підготовки гідної зміни робітників і колгоспників, працівників багатьох галузей народного господарства.

(Матеріали зльоту читайте в одному з наступних номерів «Молодого комуніста»).

Випереджаючи

час

Чотири комсомольсько-молодіжні колективи нашого підприємства виконали план третього, серцевого року олімпіади п'ятирічки до Дня народження комсомолу. В авангарді соціалістичного змагання — комсомольсько-молодіжна бригада пресувальників цеху № 2 (бригадир Володимир Кутюпий, комсорг Людмила Шпаченко) і КМК бригади пресувальників цеху № 1 (бригадир Віктор Пальоний, комсорг Ольга Марченко). Колективи працюють уже в рахунок березня і лютого наступного року.

Л. СТЕЦЕНКО,
секретар комсомольської організації
Дніпровського заводу твердих сплавів імені В. І. Леніна.
м. Світловодськ.

Гарантія успіху

Одразу після закінчення Новоселицької середньої школи Ганна Ярова почала працювати на молочнотоварній фермі Ульяновського відділку Ульяновського цукропідприємства. Працевлаштування довір'я старшого.

Сьогодні комсомолку називають однією з кращих молодих доярок господарства. За дев'ять місяців вона надолала по 2291 кілограм молока на фуражну корову. Цей результат — наслідок гарантії того, що Ганна виконає особисте соціалістичне зобов'язання і до кінця року отримає від кожної корови по 3000 кілограмів молока.

Наш кор.

ПЕТРА Петровича Форостовського — водія-наставника з автопідприємства Ульяновської райсільгосптехніки — завжди можна бачити то серед досвідчених робітників, то з молодими водіями. А часто й сам сідає за кермо поруч з тим, хто недавно зв'язав свою долю з нелегкою працею водія автомашини. Сідає не лише для того, щоб показати свою вправність молодим; хоче ще й передати їм досвід, поділитися думками, допомогти краще освоїтись у дорозі.

Петро Петрович часто згадує свої молоді роки. До війни керував комсомольською організацією. Під час Великої Вітчизняної боронив Батьківщину в складі відомого 4-го Кантимірівського ордена Леніна червонопрапорного танкового корпусу. У його складі брав участь у боях під Сталінградом, на Курській дузі, визволяв Київ, Чернігів, Польщу, громив ворога на його території. З боями дійшов до Праги.

Після війни був на партійній роботі. А згодом перейшов на обслуговування з юнацьких років професію експлуатаційника машин. Працював на автопідприємстві Ульяновського цукрового заводу дев'ять років. А кспі організували у 1962 році ав-

топідприємство райсільгосптехніки, став начальником автопарку, заступником керуючого по авто-транспорті.

У 1977 році настав час йти на заслужений відпочинок. Спробував було відпочивати, та не вийшло. Потягло до колективу, до людей, серед яких провів усе своє трудове життя.

Запропонували Петру Петровичу посаду водія-наставника служби безпеки руху. До основних обов'язків додалися й громадські: він — член ради ветеранів комсомолу району, голова ради наставників молоді райсільгосптехніки.

— Петре Петровичу, як працюється з молодими? — запитую наставника.

— Скажу щиро: краще й бути не може. В основному справу маю з комсомольцями, молодими водіями. Йдуть до мене за порадами, настановами. Нерідко доводиться вести розмову й про дисципліну праці, виконання обов'язку, про стосунки у колективі. Діляться й сімейними справами. До кожного треба мати свій підхід. І в цьому дуже допомага-

ють мені і власний життєвий досвід, і досвід моїх товаришів.

На останній раді ветеранів обговорювали рішення червеного (1983 р.) Пленуму ЦК КПРС і завдання наставників по вихованню молоді. Розробляли заходи по практичній допомозі комсомольській організації в проведенні вечорів

Завжди

В строю

З юнацьких років він шоферус. Сім років на нашому підприємстві. Зосереджений, сумлінний, з винятковою бережливостю експлуатує дорученого КамАЗа. У змаганні на перевезенні цукрових буряків два роки вів перед. За півтора місяця цього року доставив з колгоспу імені Фрунзе на цукровий завод (відстань 26 кілометрів) понад 3500 тонн цукрових буряків.

Добрий приклад на до-ставці силосної маси, перевезенні кукурудзи та інших сільськогосподарських вантажів показували комсомольці брати Василь і Володимир Сильвейстри. Трудяться завзято. Цього року заслужили подяку парткому і правління колгоспу «Росія».

У райсільгосптехніці почав свою трудову біографію і член ВЛКСМ Юрій Бойко. Нині він водить ГАЗ-53А, зразково виконує завдання.

Показуючи приклад самовідданої праці, комсомольці ведуть за собою молодь, яка щойно прийшла на підприємство, активно впливають на зміцнення організованості, по-

реї, перекинутої через річку Харків. По ній состави йтуть з цестру на густонаселений Салтівський житловий масив.

Прокласти «тунель», що називається, в повітрі, вдалося вперше в практиці. Будівельники підняли на високих опорах над заплавою ріки і прилеглим до неї магістралями величезну трубу з металу і залізобетону. Така споруда є вигіднішою порівняно із звичайними метромостами. На русі не позначатимуться погодні умови, опадли.

Відновлюють

запасні частини

ЖИТОМИР. На індустріальну основу переводиться в області відновлення зношених деталей сільськогос-

подарських машин. При 30 підприємствах обласної сільгосптехніки створено спеціалізовані виробництва. Найбільше з них почало діяти в Житомирському районі.

[РТАУ].

Тунель

у... повітрі

ХАРКІВ. Унікальну споруду створили метробудівники міста. Вони завершили спорудження криїтої гале-

ДЗІНДЗІВ

СТОРИНКА

ДЛЯ УЧНІВ

ПРОФТЕХУЧИЛИЩ

СЕКРЕТАР комсомольської організації Дмитрівського середнього СПТУ № 9 Галина Безпала завжди в турботах. Спільнотська сім'я училища немала — більше двохсот чоловік. І про кожного треба знати буквально все: як справи з навчанням, чим захоплюється, яке доручення до душі. Щодня виникає безліч питань і проблем, які треба обов'язково вирішувати. Сама Галина, звичайно, не справилася би, та поряд дружини і бойовий комітет комсомолу, в який входять і учні, і майстри виробничого навчання.

— Ми враховуємо той факт, — говорить Галина Безпала, — що багато учнів приходить до нас після восьмого класу. Комсомольці, які мають організаторські здібнос-

т, добре вчаться, входять до складу комітету комсомолу. Але, погодьтесь, потрібен ще й життєвий досвід, і досвід комсомольської роботи, а його у вчорашніх восьмикласників майже немає. Ось тут і приходять на допомогу наші молоді майстри виробничого навчання. Вони й підкажуть, і застерезуть від хибних рішень. Засідання комітету комсомолу у нас завжди проходять злагоджено і ініціативно, бо кожен член комітету комсомолу був справді зацікавлений у тому, щоб життя в училищі було змістовним і повнокровним.

До звітно-виборних комсомольських зборів в училищі готувалися цілий рік. Звичайно, комсомольці працювали не заради того, щоб відвітати про зроблене на головних зборах року. Вони працювали добре тому, що їм і треба так працювати. Від того, яким буде сьогоднішній кожен прожитий день в училищі, що доброго і потрібного він принесе, у великій мірі залежить те, яким вийде зі стін ПТУ вчорашній учень. Адже нинішні петеушники — це сотні і тисячі завтрашніх слюсарів, токарів, механізаторів, будівельників, словом цю ті, чийми руками завтра засвітиметься поле, зводитимуться корпуси нових заводів і житлових будинків, хто творитиме ще досконаліші машини і механізми. Від них залежатиме виконання народногосподарських планів, темпи технічного і соціального прогресу. На всьому цьому наголосила у звітній доповіді Галина Безпала. За три роки одинадцяті п'ятирічки, вказала вона, у народне господарство нашої країни направлено 619 випускників училища. Для нинішніх учнів значно поліпшені умови навчання і відпочинку: недавно став до ладу ще

один навчальний корпус, де є актовий зал, їдальня, бібліотека, великий спортзал. Тож і самодіяльним артистам і любителям спорту займається улюбленою справою є де.

До речі, аматорів в училищі немало. Активні учасники художньої самодіяльності — Анатолій Моргун, Тетяна Гордова, Ігор Герасимчук, Віктор Курганський, Олена Самсонова та багато інших. Ансамбль ложкарів «Усмішка» брав участь у святковому концерті для делегатів Першого республіканського зльоту відмінників профтехосвіти (до речі, один з кращих учнів СПТУ № 9 Петро Колесник був учасником цього зльоту);

батьків, вказували вони, вирішувати завтра складні питання народногосподарського виробництва. А хіба ж можна стати хорошим спеціалістом, не маючи певних виробничих навиків?

Проблема ця складна і серйозна, про неї говорять уже не вперше. Значить, треба і дирекції училища, і керівникам господарства, куди приходять хлопці учитися, розв'язати.

Жанна Грецько, майбутній пасічник, правильно підмітила, що тільки не словами існує шефство комсомольської організації базового колгоспу «Україна» (секретар комсомольської організації Наталія Зашолкіна)

З ВІРОЮ

В ЗАВТРАШНІЙ УСПІХ

вокально-інструментальний ансамбль «Ровесник» успішно виступив на обласному огляді-конкурсі, присвяченому 65-річчю Ленінського комсомолу. Агітбригаді училища не раз аплодували жителі навколишніх сіл.

У спортивній роботі справи гірші. Масовістю тут не похвалилися. Хоча є непогана спортивна база, працюють секції з легкої атлетики, боротьби, з шахів, футбольна секція, однак відвідують їх одиниці. На це справедливо вказувала і комсомольський секретар у звітній доповіді, і заступник директора училища з навчально-виховної роботи А. І. Пашковський та інші виступаючі. До спортивно-масової роботи треба активіше залучати і самих комсомольців, і неспілку молоді. Думается, що новообраний комітет комсомолу врахує ці зауваження і справи підуть на краще. Тим більше, що заняття в спортивних секціях і гуртках художньої самодіяльності допоможуть декому заповнити вільний час.

Одним із важливих факторів успішного засвоєння одержаних теоретичних знань є виробнична практика. Тут юнаки і дівчата пізнають що таке трудова і технологічна дисципліна, освоюють нові форми і методи праці. Ось чому так важливо проводити практику учнів у складі кращих виробничих бригад, комсомольсько-молодіжних колективів, приділяти велику увагу підготовці майбутніх хліборобів і радгоспів, куди приїжджають хлопці на практику, саме так і роблять. Однак, на жаль, є й такі господарства, які посилюють юнаків на другорядні роботи, а кращі вже давно пора здати в металобрухт. Про це говорили на зборах завтрашні механізатори. Адже саме нам, спадкоємцям трудової слави

над комсомольцями училища. Спільнотам СПТУ № 9 потрібна допомога і підтримка комсомольців господарства.

Звітував на зборах про проведену роботу і штаб «Комсомольського прожектора», який очолював Петро Біловус. Робота «КП» була спрямована на викриття недоліків і порушень трудової дисципліни учнями (потім винних викликали на засідання комітету комсомолу, де з них суворо питали). Проте у виступах «прожектористів» говорили не тільки про негативні явища у житті колективу училища, а й відзначали трудові здобутки, успіхи у навчанні Петро Біловус висловив побажання, щоб адміністрація профтехучилища приділяла більше уваги роботі «Комсомольського прожектора», сприяла йому у проведенні запланованих заходів. Він також запропонував міському комсомолу проводити навчання з комсомольськими «прожектористами»-початківцями, організовувати семінари і дружні зустрічі по обміну досвідом. Пропозиція слухна і, думается, її візьмуть до уваги у Знамянському міському комсомолу.

Новообраному комітету комсомолу належить продовжувати добрі справи своїх попередників, ліквідувати недоліки, прислухатися до зауважень. Комсомольські звітно-виборні в Дмитрівському СПТУ № 9 показали, що робота ведеться ще не на такому рівні, як хотілося б. Однак є прагнення робити все якнайкраще. А якщо є бажання, є мета, значить, будуть і успіхи. Вірять у це учні профтехучилища, вірять і їх комсомольський секретар Галина Безпала, бо заради цього вони живуть, працюють, мріють.

О. СКИРТАНЬ,
спецкор «Молодого комунара».
с. Дмитрівка,
Знамянський район.

РОЗПОВІДЬ ПРО УЧАСНИКА ЗЛЬОТУ

Я не знаю професії кращої

Галина Артеменко — секретар комітету комсомолу Кіровоградського МПТУ № 2 імені О. С. Єгорова — вислухала моє прохання, потім сказала:

— Якщо хочете написати про когось з наших делегатів обласного зльоту відмінників навчання профтехучилищ, раджу поговорити з другокурсником Олексієм Дрозденком. Серйозний хлопець, член комітету комсомолу, командир групи...

Він уміє, як то кажуть, тримати себе. З ним цікаво говорити. Вміє і, певно, любити модно вдягатися. Словом, Олексій дуже схожий на тих, кого називають сучасними молодими людьми. Яких, до речі, не тільки хвалять за освіченість, а й інколи звинувачують у деякій несприятливості життєвої мети і, буває, у недостатній повазі до праці простого робітника. Але варто лише глянути, які у хлопця руки, і розумієш, що такі докори — не на його адресу. Ці руки знають цеглу і розчин, роботу під відкритим небом у будь-яку погоду. Тим важче уявити майбутнього муляра-монтажника Олексія Дрозденка за фортепіано, з акордеоном чи гітарою, за електроорганом.

А, між іншим, юнак свого часу закінчив на «відмінно» музичну школу і не раз чув цілком авторитетні поради вступати до музичного училища. Та перемогла мрія стати будівельником.

— Моїм вірним союзником став тоді батько. Разом ми й пішли до міського профтехучилища № 2. Пам'ятаю що він мені сказав, коли здав я документи. Вчись, каже, так, щоб нам з матір'ю можна було тобою пишатися, — розповідає Олексій.

Відверто кажучи, у Дрозденка-старшого були всі підстави для такого нагадування. У Олексієвому свідоцтві про закінчення восьмички — трійки й четвірки. А ось сьогодні він, Олексій Дрозденко, у складі делегації училища приїшов на обласний зліт відмінників навчання профтехучилищ і йому як кращому з кращих доручено розповісти з трибуни зльоту про життя свого МПТУ.

— У школі скільки навчався, стільки й відчував себе ще не дорослим. Немов не живеш, а тільки готуєшся до справжнього життя. Принаймні мені так здавалося здалося. Учлище — зовсім інша справа. Це вже самостійне, трудове, доросле життя. І від того, як ти напишеш його перші сторінки, залежить дуже багато.

Чи важко йому бути відмінником? Каже, що ні — дуже допомагають конспекти, уважність і зосередженість на заняттях. «Дисципліни із навчального курсу подобаються всі, без винятку», — широко говорить юнак.

...А музику любить і досі. І буде любити її завжди, бо твердо переконаний, що сучасний робітник повинен бути духовно багатою людиною. Олексій грає на електрооргані в училищному вокально-інструментальному ансамблі. Та й удома не втримається, щоб не торкнутися чорно-білих клавіш. І коли улюблена мелодія зазвучить з-під рук юнака чисто і проникливо, він усміхається. Усмішка дуже схожа на ту, з якою він мені казав:

— Не знаю професії кращої, ніж будівельник. Я щасливий від того, що зробив правильний вибір.

Т. СМАГА.

ГОВОРИТЬ УЧАСНИК ЗЛЬОТУ

Будемо працювати на землі

Я приїхав навчатися до Бобринецького СПТУ № 2 із колгоспу «Комуніст» Компаніївського району. Наш рід з діда-прадіда хліборобський. Батько — колгоспний шофер, мати теж у господарстві працює. Дід — Микита Никифорович був передовим комбайнером. Більше сорока років віддав він цій роботі. Отож саме тому ми з братом Миколою й вирішили працювати в селі. Нещодавно Микола закінчив із червоним дипломом наше училище, тепер він — другокурсник Дніпропетровського сільськогосподарського інституту. Я з похвальною грамотою закінчив вісім класів і за направленням району комсомолу навчаюся в СПТУ № 2.

Під час виробничої практики працював помічником тракториста, брав участь у жнивях і відчував велике задоволення від свого маленького вкладу у велику хліборобську справу. Я і мої ровесники знаємо, що без наших молодих рук у селі не обійтись. Обіцяю, що ми честь роду трудового не зганьбимо.

В. МОРМУЛЬ,
учень СПТУ № 2,
м. Бобринець.

СВІТ ТВОЇХ ЗАХОПЛЕНЬ

ТРОЯНДИ НА ПОЛОТНІ

Алла Оступ навчається в Голованівському СПТУ № 8, буде механізатором. Любить дівчина поміжувати над хитромудрим сплетінням всіляких механізмів у тракторі. Однак у вільний від занять час її нерідко можна побачити чи за вишиванням, чи за в'язанням, чи за вишивкою плаття (Алла сама і шие).

Більшість речей виготовлені власними руками. Нещодавно закінчила вишивати кофтинку — на білому полотні зацвіли червоні троянди. Ці квіти Алла любить особливо. Тому й на рушнику, вишитому їй 60-річчя утворення СРСР, вмістила композицію з троянд.

Після закінчення СПТУ № 8 Алла Оступ хоче поїхати в Хабаровський край

до рідні. Жаль, звичайно, буде розлучатися з друзями, з усіма, хто навчав і допомагав їй тут, але довго пам'ятатиме дівчина безмежні лани, нучеряві верби кіровоградського краю. І нагадуватимуть їй про все це безліч різноманітних вишивок, на яких жаром палахкотять троянди.

В. СТАХ,
сміт Голованівськ.

у гардеробі дівчини

У КІНЦІ червня нинішнього року на зустрічі молодих робітників і журналістів обласної молодіжної газети громадський кореспондент «Молодого комунара» Тетяна Смага з трибуни сказала: «Такі зустрічі треба проводити регулярно. Є у нас, позаштатних кореспондентів, бажання писати, та бракує знань. Тож слід на подібні зустрічі запрошувати журналістів, які б поділилися досвідом роботи, спеціалістів різних галузей народного

господарства, науки, культури, бо доводиться нам досвід набувати самостійно...» Отоді й домовилися працівники обкому комсомолу, журналісти, гості регулярно проводити навчання творчого позаштатного активу.

НАШІ АВТОРИ — НАШІ ГОСТІ

Нотатки зі зборів обласного робітничого активу газети

Далі розмову продовжили кореспонденти газети **Анатолій Безтака**, **Світлана Треніч** і бригадир комсомольсько-молодіжної бригади електрозварників механо-складального цеху № 2 виробничого об'єднання по сівалках «Червона зірка» **Олексій Попов**. Молодий гвардієць п'я-

тирички не раз рапортував на сторінках «Молодого комунара» про дострокове виконання річних виробничих планів. Сьогодні колектив, очолюваний О. Поповим, працює в рахунок третього місяця наступної, дванадцятої п'ятирічки.

Керівник розповів про народження і становлення бригади, успіхи електрозварників. Щиро поділився молодий виробничник тими почуттями, які викликала у членів його бригади публікація В. С. Андріяша, роздуми з приводу використання наявних резервів поліпшення виробничих показників, не обминув і проблем, які розв'язує бригада.

(В одному з найближчих номерів буде опубліковано цю розмову).

Понад рік тому у газеті з'явилася рубрика «Автограф для читачів «Молодого комунара»». За цей час на шпальтах «МК» розписалися українські письменники Євген Гуцало і Микола Кравчук, молодий самодіяль-

ний художник Станіслав Куйбіда, російський поет Євгеній Долматовський. В усному випуску завідувач відділом пропаганди газети **Петро Се- лецький** попросив «поставити автограф» молодій актрисі українського музично-драматичного театру імені М. Л. Кропивницького **Людмилу Феденкову**.

Розмова про становлення молодого актора, про його місце і роль у вихованні молодого глядача вилилась в дискусійну бесіду про поняття

відом робітничого активу практично поділився секретар комітету комсомолу **Олександрійського електромеханічного заводу Микола Чабан** — розповів про свої перші публікації, про проблеми виробничого і культурного життя молоді підприємства.

— Ще не завжди кращий досвід молодих олександрійців потрапляє на сторінки «Молодого комунара», бо діяльність робітників — стихійна. Тому, вважаю, давно настала пора створити у нашому місті бойовий активний кореспондентський пункт, який організуватиме, дисциплінуватиме, запропонував М. Чабан.

Про давні і тісні стосунки газети і обласної бібліотеки для дітей імені А. Гайдара говорила **Антоніна Корінь**. З цікавими лекціями перед робітниками виступили завідувач відділом Українського науково-дослідного інституту економіки і організації сільського господарства, кандидат економічних наук **М. І. Шур**, до-

цент кафедри стилістики факультету журналістики Київського державного університету імені Т. Г. Шевченка **О. Д. Пономарів**, старший викладач Київського вищого військового загальнокомандного училища імені Фрунзе, кандидат історичних наук **С. О. Киригін**.

Насамкінець кращим позаштатним авторам «Молодого комунара» було вручено грамоти редакції газети, подарунки. На зборах робітничого активу газети виступили інструктор обкому партії **М. В. Черкас**, завідувач сектором преси ЦК ЛКСМ України **Володимир Ступак**, секретар обкому ЛКСМУ **Василь Тяглий**. У зборах брали участь журналісти республіканських і обласних газет України.

В. БОНДАР,
кор. «Молодого комунара».

На знімку: група громадських кореспондентів газети у перерві між засіданнями.

Фото В. ГРИБА.

ЧИТАЧ — ГАЗЕТА

З початку року до редакції надійшло 7803 листи.

ЧИТАЧ ЗНАЙОМИТЬ

ПАМ'ЯТАЮЧИ НАКАЗ БАТЬКА

Коли Василь Горбулько переступив поріг прохідної шахти «Новоміргородська», у нього за плечима були середня технічна освіта, служба в рядах Радянської Армії, робота слюсарем-монтажником в ПМК-3 м. Кіровограда... Та ще наказ батька, офіцера, колишнього фронтовика: «Де б не працював, — вкладай у справу частку свого серця, частку самого себе, адже людина крає місце, а не місце — людину...»

Спочатку Василь трудився електрослюсарем шахтної поверхні, пізніше — гірничим робітником. Одночасно навчався при учбовому пункті на прохідника. За цією професією працює і нині.

Так, під землею нелегко, та мужності, витривалості, умінню долати труднощі Василь вчиться у свого бригадира, знайомого гірника М. В. Поленова і товаришів по бригаді. А в пайтяжчі хвилини згадає наказ свого батька, нерідко думаючи: «Ному в бою з фашистами було куди тяжче». І перешкоди зникають, робота просувається успішно.

Стаж роботи у Василі невеликий. Та здібного робітника помітили в колективі і на минулих виборах обрали депутатом районної Ради народних депутатів. За чесність, сумлінність, працю, що стала для нього творчістю, виборці виявили йому високе довіря. І він завжди намагається його виправдати.

До нього звертаються люди в різних справах: квартирних, зв'язаних з влаштуванням малолітків у дитячий садок чи ясла, наданням матеріальної допомоги тощо. І Василь Іванович не залишає поза увагою все те, що здатний вирішити з допомогою адміністрації шахти чи інших організацій.

У великому колективі шахти багато славних імен, які здобули славу і повагу своєю патхенною працею. Так, знаком «Шахтарська слава» III ступеня нагороджені дев'ять чоловік, чотири гірники удостоєні звання «Почесний шахтар України». Це, зокрема, М. А. Красуленко, Г. М. Муравинський, В. П. Хмельов і В. С. Корзун. Та Василя Горбулька в цих людях приваблюють не стільки нагороди, скільки творчий підхід до справи, нестандартне мислення над проблемами життя. Не дивно, що чоловік з сірими допитливими очима (це Василь), навчається у них, переймає все краще.

В. ШУЛЬГА,
м. Новоміргород.

ЧИТАЧ ВІДГУКУЄТЬСЯ

ЛЮБИТЕЛІ ЧИ ГУБИТЕЛІ?

Не помилюся, коли скажу, що публікація «Операція з летальним кінцем»

(«Молодий комунар» за 15 жовтня цього року) глибоко схвилювала кожного бібліотекаря. Адже проблема боржників гостро стоїть у кожній бібліотеці і не розв'язується насамперед через безвідповідальність читачів.

Я працюю в дитячій бібліотеці, де більшість читачів — учні шкіл. Коли школяр виїжджає, ми про це дізнаємося не завжди, і за ним залишається борг.

Найбільше мороки у нас із випускниками. Роками нагадуємо їм про борг. Та результат не завжди втішний. Так, Валентина Семанова два роки тому закінчила середню школу і не повернула дві бібліотечні книги. Скільки не нагадували — у відповідь лише обіцянки. Тепершні десятикласники Гречишкіна, Верещака, Кучеренко — теж наші боржники.

Більшість читачів — справжні любителі і цінителі книги. Бібліотека пропонує культуру читання і збереження книжкового фонду під час індивідуальних бесід, бібліотечних уроків. Але часто бібліотекарі замість того, щоб займатися цими важливими питаннями, «полюють» на боржників. Сьогодні у нас їх близько п'ятдесяти. За підписом завідувача райвно у школи райцентру направлено вимоги до дирекцій шкіл: без обхідного листа, підписаного в дитячій бібліотеці, не видавати документів відбукуючим. Але, на жаль, це практикується не в усіх школах.

Щороку вартість 60 процентів загублених найцінніших книг читачі (точніше — їхні батьки) відшкодовують бібліотеці у п'ятикратному розмірі, чого вимагає Указ Президії Верховної Ради УРСР від 13 лютого 1973 року.

Та навіть і це не впливає на таких злісних боржників, як випускники середньої школи І. Трикоз, В. Яков, що привласнили по 2—3 бібліотечні книги. А восьмикласниця Т. Колінчук передала в Київ братові том Дюма, С. Король не повернув цінні книги з серії «Бібліотека пригод».

Щороку на поштову кореспонденцію для боржників ми витрачаємо гроші, за які можна було б придбати півсотні нових книг для дітей.

Бережливе ставлення до підручників у школі виховують. Чому ж бібліотечна книга не удостоїлася ще такої уваги? Хочеться, щоб своє слово сказали вчителі, директори шкіл.

Питання збереження книжкового фонду повинні стати в центрі уваги педагогічних колективів шкіл, батьків, піонерської і комсомольської організації. Операція «Живи, книго!» мусить допомогти бібліотекам зберегти книгу — джерело знань.

Т. НАКОНЕЧНА,
бібліотекар Новоархангельської районної бібліотеки для дітей.

ХОЧ ЛИСТА Й НЕ БУЛО НАДРУКОВАНО

У листі до редакції дівчата з селища Побузького

Голованівського району Світлана Коваль і Наталка Рибачок написали, що цього року закінчили десятирічку і пішли працювати в ательє. «Але уже другий місяць сидимо без роботи, — скаржились дівчата. — Спочатку нам давали по одному виробу,

а потім закрійниця зовсім перестала пропонувати роботу».

Неодноразово зверталися молоді швачки з цього приводу до директора, але... Тому й вирішили написати до газети.

Ми надіслали цього листа у виконком Голованівської районної Ради на-

родних депутатів. Як повідомив заступник голови райвиконкому Г. І. Корінь, скаргу було розглянуто з висхідом на місце, факти підтвердилися. Закрійницю Г. М. Лисенко суворо попереджено. Директору ательє вказано на недопустимість подібних фактів.

З ВИПУСКУ «ДИСК-ЗАЛУ»

На знімку: вокальний дует Тернопільської обласної філармонії, лауреат республіканського і всесоюзного конкурсів артистів естради Любов і Віктор АЙСИМОВИ.

Фото В. ГРИБА.

УСМІХАЙТЕСЬ, РОЗСЛАБЛЯЙТЕСЬ, РОЗВАЖАЙТЕСЬ

Про користь фізичних вправ говорити зайве. Але до недавнього часу французи не були великими любителями фізкультури. Крім спортсменів-професіоналів, у Франції небагато охочих займатися вдома чи на роботі фізичними вправами, як це практикується у багатьох країнах. Але нині ситуація змінилась.

У чому ж справа? Подув спортивний вітер з Каліфорнії. Відома американська актриса Джейн Фонда намагася, і з успіхом, сприяти поширенню нового танцю, точніше сказати, суміші гімнастики і танцю, який називається «аеробік» або «жим-тонік».

Дві вродливі французьки, колишні танцівниці Веронік і Давіна, виконують швидкі рухи у прискореному ритмі в супроводі музики «диско». Замість традиційних «раз, два, три» чути: «Усміхайтесь розслабляйтесь, розважай-

тесь». Публіці спектакль дуже подобається. Щодня з 9 до 20 години групи по 20, 40, 50 чоловік від тридцяти хвилин до години займаються «жим-тоніком» у двадцяти залах Парижу.

Як пояснити нове захоплення парижан, особливо дівчат, жінок? Багато з них вважають, що звичайна гімнастика нудна. Набагато веселіше робити гімнастику, майже танцюючи. Одержуючи задоволення, забуваєш про втому.

Але, не зважаючи на привабливий вид суміші гімнастики і танцю, лікарі і спеціалісти занепокоєні цим захопленням через відсутність медичного контролю. Та й справді, тепер будь-який комерсант може відкрити спортивний зал і там влаштувати заняття «жим-тоніком» після... семиденного стажування у французькій спортивній федерації.

Згідно з законом кожен новий вид спорту повинен

одержати офіційне «благословення». Міністерство у справах молоді і спорту Франції планує ввести спеціальний диплом для тих, хто хоче відкрити курси «аеробіка». Щоб одержати його, необхідно рік провчитися на курсах.

Бізнес є бізнес. У багатьох кварталах Парижа відкриваються нові гімнастичні зали. Старий гараж чи склад ремонтується, перефарбовується у яскраві кольори. До нього добудовують сауни, дитячий ресторан, масажний кабінет, і «спортивний комплекс» готовий. Завдяки телебаченню в країні достатньо бажаних наслідують моду за 1500—3000 франків у рік. У цих залах не зустрінеш простої людини. Публіка складається з чиновників високого рангу, комерсантів, адвокатів, артистів та їх подібних. Середня зарплата клієнтів вдвоє вища зарплатку робітника. Вітер з Каліфорнії обвіває обранців.

Анрі ЗАЙДМАН,
французький журналіст.

МУЗИЧНА ВІКТОРИНА

Шановні друзі! Редакція газети пропонує вам кілька запитань про сучасну й класичну музику. Переможця вікторини чекає нагорода. Надсилаючи відповіді, не забудьте позначити на конверті: «Музична вікторина». Чекаємо ваших листів.

1. Газета друкувала матеріал про відомого піаніста, уродженця Кіровограда. Хто він?

2. Багатом кіноглядачам запам'яталися романси з кінофільмів «Біле сонце пустелі», «Зоря принадливого шастя», «Нас віщали не в перків...», музика до картини «Мелодія білої ночі». Хто написав її?

3. Який російський учений здобув ще й славу відомого композитора? 150-річчя з дня народження його відзначалося недавно. У якій галузі науки він працював? Що з його музичної спадщини увійшло до світової класики?

4. Любителям рок-музики добре відоме ім'я композитора Олексія Рибникова. Сьогодні популярні його рок-опери «Зоря і смерть Хоакіна Мур'єті» та «Юнопа» і «Авось». Головний режисер Московського театру імені Ленінського комсомолу Марк Захаров поставив їх на сцені. Недавно на екрані вийшов фільм, знятий за рок-оперою «Зоря і смерть Хоакіна Мур'єті». Хто написав лібретто до цих опер?

5. «Море», «Анастасія», «Райдуга»... — молодь любить ці пісні з репертуару Юрія Антонова. Якщо судити по замовленнях на

пісню, які надходять до «Диск-залу», подобаються вони і нашим читачам. Що музику пише сам виконавець, знають усі. А от хто автор пісень до цих пісень?

6. На рубежі століть надзвичайно популярним було ім'я української оперної співачки. Цю дівчину доля піднесла до вершин світової слави, щедро тішила тріумфами і жорстоко карала трагедіями. Недавно на екранах області пройшов фільм довженківців про цю артистку. Хто вона?

7. Багатом, мабуть, добре відоме ім'я поетеси Юлії Моріц. Її вірші і пісні любить молодь. Це ім'я стало особливо популярним завдяки творчій співдружності з виконавцем. Хто він?

8. Традиційним став фестиваль політичної пісні під девізом: «Пісня у боротьбі за мир». Де і коли проходив VII фестиваль? Кого із його учасників можете назвати?

9. Хто з радянських виконавців завоював перше місце у міжнародній програмі-конкурсі артистів естради соціалістичних країн «Гала-83»? Про це, до речі, згадувалося в одному з випусків «Диск-залу».

ВІД РЕДАКЦІЇ. Прати-
вильна відповідь на кожне
запитання вікторини оці-
нюватиметься у 5 балів.
Переможцем вийде той,
хто набере максимальну
кількість балів. Просимо
надсилати відповіді проти-
гом двох тижнів з момен-
ту виходу сьогоднішнього
«Диск-залу».

АВТОСАЛОН
ЧЕРНІГІВСЬКОЇ
СТАНЦІЇ
ТЕХНІЧНОГО
ОБСЛУГОВУ-
ВАННЯ

МАЄ
У ВІЛЬНОМУ
ПРОДАЖУ

для мешканців Ук-
раїнської РСР авто-
мобілі марки «Жигу-
ли» ВЛЗ-2121 «Нива»,
вартістю 10300
крб.

Наші реквізити:
250015, м. Чернігів,
вул. Леніна, 231,
тел. 5-61-86, 5-35-29;
рахунок № 267602 в
міськкупра в л і н і
Держбанку м. Чер-
нігова.

Адміністрація
об'єднання.

З 1 жовтня 1983
року по 1 травня
1984 року прово-
диться Всесоюзний
огляд-конкурс на
кращу споживспілку,
книжковий магазин,
кращу первинну ор-
ганізацію Товари-
ства любителів кни-
ги, шкільний коопе-
ратив «Юні друзі
книжки» по пропаган-
ді й розповсюджен-
ню сільськогоспо-
дарської літератури.

Запрошуємо всі книж-
кові магазини, організації
Товариства любителів
книжки, комсомольські ор-
ганізації взяти активну
участь в огляді-конкурсі.

КОМСОМОЛЬЦІ І МО-
ЛОДІ

Активно пропагуйте і
розповсюджуйте літера-
туру!

ШАНОВНІ ТРУДІВНИ-
КИ МІСТ І СІЛ КІРОВО-
ГРАДСКОЇ

Заходьте у книжкові
магазини споживчої коопе-
рації і купуйте необ-
хідні вам книги.

КНИГУ — В КОЖНУ
СІМ'Ю!

Облспоживспілка.

ОБЛАСНА АВТОШКОЛА
РЕСПУБЛІКАНСЬКОГО
ДОБРОВІЛЬНОГО
ТОВАРИСТВА
АВТОМОТО-
ЛЮБИТЕЛІВ

НАБИРАЄ НА КУРСИ
ПІДГОТОВКИ ВОДІВ:

категорії «А» — мото-
циклістів,

категорії «В» — легко-
вих автомобілів.

Строк навчання — 1,5—
2 місяці.

Початок занять — у мі-
ру комплектування груп.

По довідки звертатися
на адресу: м. Кіровоград,
вул. Габдрахманова, 3.
Тел. 3-03-98, 3-53-44.

У районах області звер-
татися до голів міських
і районних рад товариств.
Зам. 119.

СПОРТ

ФУТБОЛ

ПРИЗЕРИ — З ДЮСШ

У Чернігові фінішували
фінальні змагання з футболу
серед вихованців дитячо-
юнацьких спортивних шкіл
Міністерства освіти УРСР.
В іграх взяли участь два-
надцять команд юнаків
1968 року народження. Се-
ред них були і вихованці
тренерів Володимира Лико-
на і Юрія Калашникова з
Кіровоградської спеціалі-
зованої ДЮСШ олімпійсь-
кого резерву.

Перед ним тривали поє-
динки в двох групах. Наші
земляки з однаковим ра-
хунком (1:0) перемогли
своїх ровесників з Терно-
поля і Орджонікідзе, два
«сухих» м'ячі забили у во-
рота ужгородців, виграли
матч у миколаївців — 3:2,
з мінімальним результатом
(0:1) програли команді Дні-
пропетровська і посіли піс-

ля неї друге місце в своїй
підгрупі.

У матчі за третє і четве-
те місце кіровоградці зустрі-
лися з львів'янами. Цей
поєдинок проходив в пере-
ваго наших земляків, які
перемогли (3:0).

Кіровоградців нагород-
жено дипломами третього
ступеня і бронзовими меда-
лями Міністерства освіти
УРСР.

Кращим нападаючим тур-
ніру визнано кіровоградця
Олега Перервенка, якому
вручено спеціальний приз.
Його і півзахисника Генна-
дія Куроп'ятника включено
до складу збірної школярів
республіки.

В. ШАБАЛІН.

НА ПРИЗ «МК»

ІНІЦІАТИВА — ВІД ФІНАЛІСТІВ

Валерій Доценко працює
вчителем фізвиховання в
Злишській середній школі

Маловишківського району.
Він — кандидат у майстри
спорту з багатоборства ГПО,
виконав розрядні нормати-
ви з кількох видів легкої
атлетики. Щороку Валерій
бере участь в обласних зма-
ганнях. А тут, у Злищі,
створив секцію любителів
бігу і групу багатоборців
ГПО. Багато зусиль доклад
фізкультурний активіст для

того, щоб його вихованці і
колегоспі спортсмени мали
умови для тренувань —
стелка здоров'я, комплекс-
ні майданчики — то справа
рук В. Доценка і його учнів.
У ці дні комсомольці Зли-
щи готуються до заліку в
фізичній та військово-тех-
нічній підготовці. Першими
його складуть допризовники.
Ось і виводить їх призер об-

ласті з багатоборства ГПО
на вогняний рубіж, кросові
дистанції.

А заступник голови кол-
госпу імені Володимира
Ульянова Олександрійського
району Володимир Нікітенко
захоплюється боротьбою
дзюдо. З цього виду спор-
ту він виконав майстерський
норматив. Молодий комуніст
вважає, що в нього не було
б такого сходження, аби не
уроки загальної фізичної
підготовки в групі ГПО. Не-
давно Володимир брав
участь в обласному фіналі
чемпіонату країни з багатоборства ГПО на приз «Ком-
сомольської правди» і від-
значився серед спортсменів
своїм шквалом.

Щі два багатоборці в
Злищі і Недогарках агруту-
вали команди, які беруть
участь у заочних змаганнях
на приз «Молодого комун-
ару». Вони також провели
турніри на приз героїв-зем-
ляків, на черзі — кросові
пробіги та програмою ком-
плексу ГПО, дні стрільця.

На знімку: в Кіровограді
на обласних змаганнях з ба-
гатоборства ГПО зустрілися
Валерій ДОЦЕНКО та Воло-
димир НІКІТЕНКО.

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой коммунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

НАША АДРЕСА:
316050, МСП,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відпо-
відального секретаря — 2-46-87; відділів
комсомольського життя — 2-46-57; листів
і масової роботи — 2-45-36; пропаганди
— 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87;
військово-патріотичного виховання та
спорту. Фотолабораторії — 2-45-35; ого-
лошень — 2-56-65; коректорської —
3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить у вівторок,
четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.